

2. Funkcję Pełnomocnika powierza się sekretarzowi stanu w Urzędzie Rady Ministrów do spraw koordynacji restrukturyzacji administracji gospodarczej państwa oraz tworzenia struktur zarządzania mieniem państwowym.

3. Pełnomocnik podlega Prezesowi Rady Ministrów.

§ 2. Do zadań Pełnomocnika należy przygotowanie reformy centrum gospodarczego Rządu, zwanej dalej „reformą”, w szczególności:

- 1) inicjowanie i organizacja prac związanych z przygotowaniem aktów prawnych,
- 2) przygotowanie harmonogramu prac nad reformą,
- 3) inicjowanie i koordynacja prac niezbędnych do wdrożenia nowej struktury centrum gospodarczego Rządu,
- 4) upowszechnianie problematyki reformy we współpracy ze służbami informacyjnymi Urzędu Rady Ministrów.

§ 3. 1. Organy administracji rządowej są obowiązane do udzielania pomocy Pełnomocnikowi w realizacji jego zadań, w szczególności przez niezwłoczne udostępnianie mu informacji o organizacji podległych im jednostek oraz o wewnętrznych aktach regulujących zasady funkcjonowania ich urzędów.

2. Pełnomocnik jest obowiązany przedstawić do rozpatrzenia Radzie Ministrów projekty aktów prawnych dotyczących przeprowadzenia reformy.

3. Pełnomocnik jest upoważniony do wnoszenia, za

zgodą Prezesa Rady Ministrów, opracowanych przez siebie projektów aktów prawnych do rozpatrzenia przez Radę Ministrów.

4. Pełnomocnik informuje Prezesa Rady Ministrów o wszelkich zagrożeniach w procesie realizacji reformy.

§ 4. Projekty aktów prawnych oraz innych dokumentów rządowych wpływających na organizację centrum gospodarczego Rządu podlegają zaopiniowaniu przez Pełnomocnika.

§ 5. 1. Pełnomocnik wykonuje swoje zadania przy pomocy Biura Pełnomocnika Rady Ministrów do Spraw Reformy Centrum Gospodarczego Rządu, stanowiącego komórkę organizacyjną Urzędu Rady Ministrów .

2. Pełnomocnik współpracuje ze wszystkimi sekretarzami i podsekretarzami stanu w zakresie realizacji swoich zadań.

§ 6. Pełnomocnik może powoływać zespoły robocze lub ekspertów do prac związanych z reformą.

§ 7. Wydatki związane z działalnością Pełnomocnika są pokrywane z budżetu państwa, w części dotyczącej Urzędu Rady Ministrów.

§ 8. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: *J. Oleksy*

145

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA FINANSÓW

z dnia 8 lutego 1995 r.

zmieniające rozporządzenie w sprawie podatku akcyzowego.

Na podstawie art. 6 ust. 10 pkt 2, art. 35 ust. 4, art. 36 ust. 5, art. 37 ust. 3 pkt 2 i ust. 4 oraz art. 38 ust. 2 ustawy z dnia 8 stycznia 1993 r. o podatku od towarów i usług oraz o podatku akcyzowym (Dz. U. Nr 11, poz. 50, Nr 28, poz. 127 i Nr 129, poz. 599 oraz z 1994 r. Nr 132, poz. 670) zarządza się, co następuje:

§ 1. W rozporządzeniu Ministra Finansów z dnia 28 października 1994 r. w sprawie podatku akcyzowego (Dz. U. Nr 125, poz. 611) wprowadza się następujące zmiany:

1) w § 5:

a) w ust. 1 w pkt 2 wyrazy „i wyrobów winiarskich zakupionych” zastępuje się wyrazem „zakupione-go”;

b) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Podatnicy, którzy przed sprzedażą wyrobów winiarskich:

1) dokonują ich rozlewu,

2) poddają je leżakowaniu, kupażowaniu, tzn. mieszaniu win w celu osiągnięcia właściwych efektów barwy, smaku i aromatu, dośladzaniu, doprawianiu nalewką ziołową, nasycaniu dwutlenkiem węgla, podbarwianiu karmelem, doalkoholizowaniu lub maderyzacji, tzn. przyspieszeniu procesu dojrzewania wina przez zastosowanie oddziaływania termicznego, mogą obniżyć podatek akcyzowy należny od sprzedaży tych wyrobów o podatek akcyzowy zawarty w cenach zakupu zużytych wyrobów winiarskich i podatek akcyzowy pobrany przez urzędy celne od surowców winiarskich.”;

2) § 7 otrzymuje brzmienie:

„§ 7. 1. Stawki podatku akcyzowego określone w poz. 14 pkt 1—3 załącznika nr 1 obniża się o:

- 1) 0,10 zł/l przy sprzedaży piwa w ilości do 20.000 hl w każdym roku podatkowym,
- 2) 0,06 zł/l przy sprzedaży piwa w ilości powyżej 20.000 hl do 200.000 hl w każdym roku podatkowym,
- 3) 0,11 zł/l przy sprzedaży piwa w pojemnikach cylindrycznych ze stali nierdzewnej wykonywanych według norm EURO lub DIN, z wbudowanym zaworem typu „Fi-

ting”, dostosowanych do sterylnej mycia i napełniania (pojemniki KEG i KEG+),

4) 0,05 zł/l przy sprzedaży piwa luzem w cysternach transportowych.

2. Przepis ust. 1 pkt 4 stosuje się w okresie do dnia 31 maja 1995 r.”;

3) w § 16 po ust. 2 dodaje się ust. 2a w brzmieniu:

„2a. Przy ustalaniu stawki procentowej, o której mowa w ust. 2, nie uwzględnia się wyrobów akcyzowych, dla których stawki podatku akcyzowego zostały wyrażone w formie różnicy cen.”;

4) w załączniku nr 2:

a) w poz. 1 w kolumnie 2 wyrazy „ex 1704 90 65 0” zastępuje się wyrazami „ex 1704 90 75 0”,

b) w poz. 4 lit. b) w kolumnie 4 stawkę „10,70 zł/l” zastępuje się stawką „12,00 zł/l”,

c) w poz. 5 lit. b) w kolumnie 4 stawkę „10,10 zł/l” zastępuje się stawką „11,30 zł/l”.

§ 2. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 20 marca 1995 r.

Minister Finansów: w z. *K. Kalicki*

146

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA OBRONY NARODOWEJ

z dnia 3 marca 1995 r.

w sprawie regulaminu wykonywania kary dyscyplinarnej aresztu.

Na podstawie art. 18 ust. 2 ustawy z dnia 21 maja 1963 r. o dyscyplinie wojskowej oraz o odpowiedzialności żołnierzy za przewinienia dyscyplinarne i za naruszenia honoru i godności żołnierskiej (Dz. U. z 1992 r. Nr 5, poz. 17) zarządza się, co następuje:

Rozdział 1

Przepisy ogólne

§ 1. Karę dyscyplinarną aresztu, wymierzoną żołnierzowi prawomocnie na podstawie art. 13 ust. 1 pkt 7 ustawy z dnia 21 maja 1963 r. o dyscyplinie wojskowej oraz o odpowiedzialności żołnierzy za przewinienia dyscyplinarne i za naruszenia honoru i godności żołnierskiej (Dz. U. z 1992 r. Nr 5, poz. 17), wykonuje się w wojskowym areszcie dyscyplinarnym.

§ 2. 1. Wojskowym aresztem dyscyplinarnym jest areszt garnizonowy lub areszt jednostki wojskowej.

2. Wojskowe areszty garnizonowe tworzy i znosi dowódca okręgu wojskowego lub rodzaju sił zbrojnych na wniosek dowódcy garnizonu, a w garnizonach, w których są etatowi komendanci garnizonu — na wniosek komendanta garnizonu.

3. Areszty dyscyplinarne jednostek wojskowych mogą tworzyć i znosić dowódcy jednostek wojskowych w porozumieniu z dowódcą (komendantem) garnizonu, za zgodą dowódcy okręgu wojskowego lub rodzaju sił zbrojnych.

4. O utworzeniu i zniesieniu wojskowego aresztu dyscyplinarnego zawiadamia się niezwłocznie właściwego miejscowo prokuratora garnizonowego.

5. Rodzaj pomieszczeń, urządzeń, wyposażenia i dokumentacji wojskowego aresztu dyscyplinarnego określa załącznik do rozporządzenia.